

[Aksel Larsen.]

er paa Vej over til os. (Afbrydelse). Jo, det passer; Venstre har haft mange Smaa-kaarsfolk som Tilhængere ude paa Landet, men der er jo en Del af dem, som er paa Flugt. Men dette Forhold berettiger i hvert Fald ikke det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen til at forsøge at lyve om mig for at skaffe sig et Argument imod mig at gaa ud paa Landet med.

Det ærede Medlem siger, at vi Kommuner ved enhver Lejlighed har stemt mod Foranstaltninger, som skulde sikre Landbruget det, han kalder højere Løn. Det ærede Medlem ved, at det passer ikke. Vi har stemt imod Foranstaltninger, der tilsigter at lægge Byrderne paa Arbejderbefolkningen for at skaffe det store Landbrug en betydelig Gevinst, det lille Landbrug en ubetydelig Gevinst, men i øvrigt Bankvæsen og Industri fantastiske Fortjener; det har vi stemt imod, men hver Gang vi herfra har stillet Forslag i Overensstemmelse med Landbrugernes egne Interesser og Ønsker, f. Eks. om Rentehalvering, Gældsnedskrivning eller en ordentlig Prispolitik, har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen med Flertallet i denne Sal været parat til at stemme det ned.

Socialministeren understreger, at det bliver elendige Forhold for de arbejdsløse, der faar Beskæftigelse efter denne Lov, idet han udtrykkeligt siger, at det kan tænkes, at offentlig Hjælp bliver nødvendig, fordi Lønnen er for ringe. Ja, var det saa ikke mere praktisk at give dem noget højere Løn eller noget mere Arbejde, et større Antal Timer, saaledes at man undgik denne Eventualitet, at man skulde yde ekstra offentlig Hjælp.

Socialministeren siger, at jeg skulde maaske være Tilhænger af 48 Timers Ugen, medens han mener, at 40 Timers Ugen er tilstrækkelig. Det mener jeg min Sandten ogsaa, men jeg anser det ikke for tilstrækkeligt at give 40 Timers Løn med de nuværende Timelønsatser, og deri adskiller netop Socialministeren sig fra det kommunistiske Partis Synspunkt. (*Socialministeren*: Hvor ved De det?). Fordi Socialministeren har foreslaaet 40 Timers Ugen med 40 Timers Løn, medens vi forlanger, at skal 40 Timers Ugen indføres — og vi er Tilhængere af den —, saa maa Lønnen sættes tilsvarende op.

Saa siger Socialministeren, at der skal alligevel være en Fordel ved at tage dette Arbejde, alle Forhold taget i Betragtning. Men Socialministeren maa virkelig undskyldte, der staar udtrykkeligt i Regerin-

gens egne Beregninger, at medens det hidtil har kostet ca. 800 Kr. om Aaret for det offentlige at forsøge en saadan arbejdsløs, vil der i Fremtiden blive 1 000 Kr. i Udgift til Lønninger. Disse 200 Kr. kan ikke være saa afgørende, at de kan betyde en virkelig Fordel.

Socialministeren mener, at jeg paa dette og andre Punkter har insinueret, og udtrykker som sin Mening, at ganske vist har jeg gjort betydelige Fremskridt, men jeg er endnu ikke blevet tilstrækkelig poleret. Jeg ved ikke, hvad Ministeren tænker sig. Naar man tænker paa, hvor mange Aar Ministeren har kunnet tage Ordet her i Tinget og i det andet Ting, og saa betragter, hvor afslebet, poleret Ministeren er i Stand til at fremsætte de groveste Insinuationer om sine politiske Modstandere, saa maa jeg erkende, at jeg naturligvis endnu har meget at lære, og jeg haaber aldrig at naa saa vidt, som Socialministeren er naaet i dette Forhold. (Afbrydelse). Nej, men nu kommer der et Punkt, hvor man maaske kunde være misundelig, og det er, naar der er Tale om Socialministeren som Polemiker, som Stilist. For Socialministeren fandt sig foranlediget til at ophæve sig over Illustration af Kronikker og udtalte Haabet om, at det vilde blive moderne at illustrere Kronikkerne ikke blot med Karikaturer, men ogsaa med Damelaar. Det skulde Socialministeren have tænkt paa for nogle Aar siden; saa kunde han have faaet nogle dertil indrettede Illustrationer af de Kronikker, han skrev fra Tyskland til „Social-Demokraten“ om Farven paa Damebukser, Damelaar o. lign.

Socialministeren hævder, at jeg skulde have sagt, at Ekstrafortjeneste skal trækkes fra. Det har jeg aldeles ikke sagt. Jeg har sagt, at de skal have tilsvarende mindre Arbejde, og det er det, der udtrykkeligt staar i Lovforslaget, og det bekræfter Ministeren selv. Arbejdslederen skal skønne over, hvor meget dette tilsvarende er. Men dette Skøn kender vi udmærket i Praksis, f. Eks. naar der gives de arbejdsløse Snekastningsarbejde i København, hvor det i mangfoldige Tilfælde viser sig, at de ikke alene ikke har økonomisk Fordel af det, men at det er til Skade for dem; saa store Fradrag gøres der i deres Socialhjælp.

Det, Ministeren har sagt, har ikke paa noget Punkt tilbagevist de Indvendinger, jeg er kommet med, og derfor bliver vi naturligvis staaende paa det Standpunkt, jeg stod paa, da jeg havde Ordet første Gang.